

[Elgaard.]

der har fæstet Opmærksomheden ved det. Det vedrører Offentliggørelsen i Bladene af Maanedsbalancerne o. s. v. I alt Fald i adskillige store Købstæder er der en 2 eller 3 lokale Banker, og de offentliggør deres Maanedsbalancer i Dagspressen, men i samme By og i adskillige af vore Byer er der ogsaa en Filial af en Hovedstadbank. Befolkningen kan altsaa i nogen Grad ud af denne Maanedsbalance fra de lokale Banker læse, hvordan Sparemidlerne, som anbringes i Banken, anvendes, og hvordan der i det hele taget arbejdes; men i disse Filialer af Hovedstadbanker gaar der ogsaa Sparemidler ind, men det er en lukket Bog — Befolkningen ser ikke noget som helst om, hvordan disse Sparemidler anvendes.

Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til Handelsministeren, om der med Hensyn til Offentliggørelse af Maanedsbalancer kunde gøres det samme gældende overfor Filialerne som overfor de lokale Banker. Jeg har allerede sagt, at jeg personlig ikke kan bedømme, hvorvidt Værdien af en saadan Offentliggørelse for en Filials Vedkommende kunde rangere med en selvstændig Banks Offentliggørelse af dens Maanedsbalance, men jeg vil gerne høre den højtærede Handelsministers Udtalelse herom.

I § 15 er Bestemmelsen om, at Offentliggørelse af Aarsregnskabet ogsaa skulde ske i Statstidende, bortfaldet. Det er jeg kun tilfreds med. I § 18 er den Bestemmelse, der var indsat i Lovforslaget af 1925—26 om en Appellinstans, hvor der opstod Uoverensstemmelser mellem Bankinspektøren og en Banks Ledelse, bortfaldet. Jeg skal i og for sig ikke beklage dette.

Ud fra de Udtalelser, jeg her har fremsat vedrørende de forskellige Paragraffer, vil jeg gerne sige, at for Venstres Vedkommende er det særlig §§ 4 og 6, vi gerne vilde have ændret, og som vi anmoder den højtærede Handelsminister og Regeringspartiet om at gaa i Forhandling med os om. Jeg vil ogsaa gerne fremhæve med Hensyn til de Oplysninger, der følger Lovforslaget, vedrørende de Banker, der har været i Vanskeligheder, at vi ikke gerne vil være med til at skabe den Situation — selv om jeg gentager, at der ikke er store Dele af Landet, hvor man trænger til nye Banker i større Udstrækning — at skærpe Betingelserne for, at der kan oprettes en Bank et eller andet Sted, saa stærkt, at det bliver umuligt. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at det vil være en Fordel for Bankvirksomheden, at man skærper Betingelserne saa stærkt, at det næsten bliver nødvendigt, for at man

kan rejse en Bank et eller andet Sted, at faa en af de store Bankers Medvirkning, for at der kan skaffes den nødvendige Kapital.

Da vi i 1925—26 havde et Banklovforslag til Behandling, førtes der en ret betydelig Forhandling om Spørgsmaalet: Krisefond eller Garantifond. Jeg er tilfreds med, at det ikke findes i dette Lovforslag; de Oplysninger, der følger Lovforslaget vedrørende saadanne Fonds Virksomhed i de forskellige Stater derovre i Amerika, er ikke anbefalende, og Beretningen om den ene Undtagelse fra Regelen, der er, vedrørende Nebraska, er i Virkeligheden saa begejstrende, at vi sikkert ikke kan komme op paa Højde med det her i Danmark. Den ligeledes interessante Beretning fra Czekoslovakiet vedrørende det samme Spørgsmaal har erfaringsmæssigt ingen Værdi, da Garantifonden dernede har en Karenstid paa 5 Aar, og denne er lige forløbet, saa Fonden har slet ikke været i Virksomhed overfor Medlemmerne endnu.

Jeg slutter, som jeg begyndte, med at sige, at Venstre er rede til at gaa ind i Forhandlingen om at gennemføre en Revision af vor Banklov, og vi vil ikke alene gerne høre andre Argumenter vedrørende de Ting, vi har Betænkeligheder ved, men vi vil ogsaa være med til indenfor Omraader, der omfattes af de Paragraffer, som jeg ikke har omtalt nærmere, at søge at faa det mest mulige ud af Arbejdet.

C. J. F. Sven: Hvis det er rigtigt, at det Træ, der gror langsomt, ogsaa som Regel bærer den bedste Frugt, skulde man jo tro, at naar vi en Gang naar til Ende med Bankloven, saa vil det ogsaa være et aldeles udmærket Resultat, der er kommet ud af Arbejdet. Banklovforslaget hører nemlig til de snart ikke faa Lovforslag, der Gang paa Gang, Aar efter Aar, fremsættes snart i det ene og snart i det andet af Tingene, gennemdrøftes og gennembearbejdes i Udvalgene — og saa alligevel ikke naar videre. Hertil er saa yderligere for Banklovforslagets Vedkommende at føje, at efter at der i dette høje Ting i 1926 var opnaaet Enighed mellem Partierne om en bestemt Affattelse af Loven, blev der nedsat en Kommission, der helt fra Bunden af har gennearbejdet Spørgsmaalet, og hvis Resultater nu forelægges dette høje Ting.

At der blev nedsat en Kommission, kunde vi fra vor Side kun glæde os over, thi det var i Virkeligheden et Ønske, der allerede i 1923 fremkom fra det konservative